Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Andronic şi către Sfânta cuvioasă Atanasia

(s.v. 9 octombrie / s.n. 22 octombrie)

Sfinţii cuvioşi Andronic şi Atanasia (s.v. 9 octombrie / s.n. 22 octombrie):

https://www.academia.edu/44391669/Sfin%C5%A3ii_cuvio%C5%9Fi_Andronic_%C5%9Fi_Atanasia_9_octombrie_

https://archive.org/details/sfintii-cuviosi-andronic-si-atanasia-9-o

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-andronic-si-atanasia-239138948/239138948

***

Materiale despre Sfinţii cuvioşi Andronic şi Atanasia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20cuv.%20Andronic%20%C5%9Fi%20%20Atanasia%20(9%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Andronic+%C5%9Fi+Atanasia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Atanasia

***

Troparul Sfântului cuvios Andronic, glasul 1: Locuitor pustiului, înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Andronic. Cu postul, cu privegherea şi prin rugăciune primind daruri cereşti, tămăduieşti pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; Slavă Celui ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Troparul Sfintei cuvioase Anastasia, glasul al 8-lea: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, cuvioasă maică Anastasia, duhul tău.

&&&

facerea lui Teofan

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Pe călăreţii lui Faraon...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curăţindu-se sufletul, părinte Andronic, cu virtuţile cele alese şi înfierbântându-te cu focul dumnezeieştii dragoste, te-ai lepădat de înfierbântările trupului; că aveai totdeauna dumnezeiasca rouă de sus, care te răcorea.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plecându-te poruncii Stăpânului, ca odinioară patriarhul Avraam, ai părăsit pământul tău şi n-ai ţinut seamă de rude şi de femeie; te-ai îndepărtat şi de avuţie, părinte şi în pustie singur ai locuit, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Porunca Domnului ai împlinit, vânzându-ţi tot şi împărţind săracilor; pentru aceasta ai aflat mărgăritarul cel de mult preţ şi luându-l, te-ai îmbogăţit cu mari bogăţii prin izvorârea mirurilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Se zideşte voind în pântecele tău Ziditorul lui Adam; şi Cel ce poartă toate în palmă se poartă în braţele tale, Născătoare de Dumnezeu; o, taină înfricoşătoare, că Prunc S-a arătat Domnul tuturor veacurilor.

Catavasia: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu pricepere şi pământul pe ape l-ai întemeiat, pe piatra poruncilor Tale, mă întăreşte Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izgonitu-s-a Adam din Eden, prin sfatul Evei; iar tu, ascultând de soţia ta, înţelepte, ai câştigat Raiul, bucurându-te împreună cu dânsa totdeauna, Sfinte prea fericite Andronic.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântul, cel ce tainic şi înţelepţeşte rânduieşte toate şi care îndreptează pe oameni către mântuire, mută pe cei doriţi de la pământ către cer, arătându-ne nouă cale dreaptă prin doi copii ai voştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neluând în seamă dragostea cea pieritoare şi stricăcioasă şi lăsând-o celor de pe pământ, v-aţi legat cu dragostea duhului, fericiţilor; pentru aceea, acum locuiţi în Locaşurile drepţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Cea mai aleasă decât Heruvimii şi Serafimii, Ceea ce a născut pe Dumnezeu în chip de netâlcuit şi blestemul cel omenesc l-a schimbat în binecuvântare, să se cinstească totdeauna cu laude; că aceasta este nădejdea noastră.

Catavasia: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, auzul Tău şi m-am temut, înţeles-am iconomia Ta şi Te-am proslăvit, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sudorile ostenelilor tale, cele ce au curs de pe trupul tău, prea sfinţite Andronic, s-au prefăcut în mirosul mirului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un finic cu ramurile înalte, părinte, ai înflorit în pustietăţi şi cu durerile ostenelilor tale te-ai făcut rod plăcut lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu curgerile lacrimilor ai rourat pământul pustiului şi cu ostenelile pustniciei ai arătat sufletul tău roditor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Nedeşertând Domnul, Sânurile Părinteşti, S-a Sălăşluit în prea curat pântecele tău Fecioară şi toată lumea a înnoit-o.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al Întrupării Tale, celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinţilor cuvioşi părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Să lăudăm, toţi credincioşii, cu cântări pe Sfântul Andronic şi să mărim pe Sfânta Atanasia soţia lui.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

N-ai dat nicidecum, precum este scris, ochilor tăi somn, nici genelor tale dormitare, Sfinte părinte Andronic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prea măritu-te-a Domnul pe tine cu miruri, fericite, primind ostenelile tale ca pe o jertfă cu adevărat bine primită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Pe Unul din Treime minunat L-ai născut, Fecioară şi cu lapte ai hrănit pe Cel ce hrăneşte firea omenească.

Catavasia: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nicidecum slăbiciunea firii n-a slăbit voirea pe care ai avut-o, o, cuvioasă, către nevoinţele ostenelilor.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Schimbându-ţi haina, ţi-ai ascuns firea cea adevărată; pentru aceasta ai săvârşit calea cea nebănuită a mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cunoscutu-ţi-ai soţul mergând pe cale, cu care ai şi mers împreună negrăind nimic către dânsul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Glasul graiurilor Arhanghelului Gavriil aducem ţie, Fecioară, strigând: Bucură-te! Domnul este cu tine!

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce s-a născut dintr-Însa.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce se lăuda odinioară peste măsură, că va cuprinde lumea, pe începătorul răutăţii, ca pe o pasăre l-ai surpat, împlătoşându-te cu puterea Duhului şi cu toată într-armarea Crucii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând Crucea pe umerii tăi, ai urmat Domnului cu tot sufletul şi ai câştigat mărirea Lui cea dumnezeiască ca un împlinitor al poruncilor Lui, Sfinte cuvioase Andronic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Darul mirurilor arată îndrăzneala ta, părinte, cea către Domnul; că urmezi vărsării apelor, ce se varsă totdeauna spre mântuirea credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Ca să îndumnezeiască firea mea, Cel cu totul desăvârşit se face Prunc în chip de negrăit; şi din tine, Preacurată, Se naşte Cel ce a făcut toate cu cuvântul, cuprinzându-le şi întărindu-le.

Catavasia: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerile lacrimilor adăpând ţarina sufletului tău, ai secerat bogată răsplătire de a face minuni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiindu-mi sufletul rănit de păcate, mă rog să-l tămăduieşti cu doctoria ta cea dumnezeiască, slugă credincioasă a Domnului.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Preasfânta Treime, care este mai presus de toată stăpânirea, credincioşii să o lăudăm cu bună credinţă, pe ceea ce toate le-a făcut din ce n-a fost.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Proorocul Daniel te-a văzut pe tine mai înainte munte, Fecioară, din care fără de mână s-a tăiat piatra, care a sfărâmat capiştile idolilor.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutatu-te-ai cu bucurie dintru aceste vremelnice timpuri către cele de sus şi sălăşluindu-te dimpreună cu Sfinţii părinţi ai noştri, adu-ţi aminte, Sfinte prea cuvioase părinte Andronic, de cei ce te cinstesc pe tine totdeauna.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Andronic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvorăşti harul cel nedeşertat al mirurilor şi tuturor celor ce aleargă la tine cu credinţă, le dai tămăduire bolilor, Sfinte părinte Andronic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Primeşte-mi lauda, o, pereche a cuvioşilor şi-mi dă răsplătire rugăciunea ta cea către Dumnezeu, izbăvindu-mă de greşeli.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Pântecele tău l-a însemnat odinioară cuptorul, care n-a ars pe cei trei tineri, Fecioară curată; primind şi tu fără de ardere focul Dumnezeirii.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedealna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Jugul Domnului cel uşor din tot sufletul pe umeri luând, Lui ai urmat, de Dumnezeu purtătorule, Sfinte cuvioase Andronic şi valurile înfruntând, în pustietăţi ai alergat, fericite, unde călătoria pustniciei fără prihană ai săvârşit-o părinte, apropiindu-te de Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Ca una care eşti Mireasă cu totul fără de prihană a Făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, care nu ştii de bărbat; ca una care eşti locaş Mântuitorului cu totul fără prihană, pe mine, cel ce sunt locaş de ruşine fărădelegii şi batjocură demonilor, grăbeşte de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă locaş luminat prin virtute, curată, ceea ce eşti de lumină primitoare; alungă-mi negura patimilor şi de Împărtăşirea cea de sus şi de Lumina cea neînserată, mă învredniceşte, cu rugăciunile tale.

Sinaxar

În această lună, în ziua a noua, pomenirea prea cuviosului părintele nostru Andronic şi Atanasia, soţia lui

Stih: Împreună vieţuitoare Andronic pe Atanasia are,
Şi în lume prin nevoinţe, şi în ceruri petrecătoare.

Acest cuvios Andronic, a fost din Antiohia cea mare, lucrător de argint, foarte cucernic, plin de fapte bune şi bogat; şi a luat luişi pe Atanasia, femeie curată şi iubitoare de Dumnezeu; iar bogăţia lor o împărţea în trei părţi; o parte la săraci, alta la împodobirea Bisericilor şi a treia la trebuinţa casei lor.

Au născut ei un fiu şi o fiică, iar după naşterea acelor doi fii, n-au mai avut a se cunoaşte trupeşte, ci amândoi se nevoiau pururea în curăţie, la rugăciune, şi a face bine săracilor şi a căuta pe bolnavi.

Trăind aşa doisprezece ani împreună, fiind fiii lor la o vârstă care putea să dea bucurie părinţilor, într-o zi îmbolnăvindu-se amândoi au murit. Deci Andronic, nu se

arăta mâhnit de acea întâmplare, ci încă a strigat, fericitul acel glas al lui Iov, zicând: Gol am ieşit din pântecele maicii mele, gol mă voi şi duce: Domnul a dat, Domnul a luat.

Iar femeia lui Atanasia avea jale nemângâiată, zdrobindu-se cu atâtea plânsuri, încât de mâhnirea cea mare atâta a slăbit încât era să moară; pentru că zicea: Să mor şi eu cu fii mei.

La îngroparea fiilor lor s-au adunat toţi cetăţenii şi însuşi patriarhul cu tot clerul, şi-i îngropară în biserica Sfântului Iulian. Iar după îngropare nu voia Atanasia să meargă la casa sa, ci şedea lângă mormântul fiilor săi plângând.

La miezul nopţii însă i s-a arătat ei Sfântul mucenic Iulian, în chip de călugăr, zicându-i: Pentru ce nu laşi pe cei ce sunt aicea să se odihnească, o femeie?

Iară ea a zis: Nu te mânia pe mine domnule; sunt mâhnită, pentru că doi fii am avut, şi pe aceştia astăzi i-am îngropat împreună.

Iar el i-a zis: Dar de ce plângi pentru dânşii? Că în ce chip caută firea omenească mâncare, şi nu se poate a nu-i da, aşa şi copiii cu cereştile bunătăţi se hrănesc de la Hristos, pe care îl roagă zicând: Dreptule judecător, dacă ne-ai lipsit de cele pământeşti, nu ne lipsi de cele cereşti.

Iar ea auzind acestea s-a umilit, şi şi-a schimbat mâhnirea în bucurie; că zicea: Dacă fiii mei vieţuiesc în Cer, apoi de ce plâng eu? Şi s-a întors să mai vorbească cu cel ce i se arătase şi nu l-a mai văzut; l-a căutat prin toată biserica, şi n-a aflat pe ni-menea.

Atunci Atanasia a cunoscut că vedenie a văzut, şi s-a spăimântat; şi mergând a spus bărbatului ceea ce a văzut, şi s-au mângâiat amândoi.

Iar nu după multă vreme, a zis Atanasia către Andronic: Lasă-mă la o mănăstire, ca să-mi plâng păcatele, şi el primind cuvântul cu bucurie, fiindcă dorea şi el, au împărţit cea mai multă parte din avuţia lor la săraci, şi au iertat robii ce erau cumpăraţi, iar cealaltă avuţie a lor o au dat socrului său ca să facă bolniţă de săraci şi gazdă străinilor, şi luându-şi puţină avere, cât să le fie pe cale, au ieşit noaptea din cetate numai amândoi singuri.

Iar fericita Atanasia întorcându-se, a văzut de departe casa sa, şi căutând spre Cer a zis: Dumnezeule cel ce ai zis lui Avraam şi Sarrei: Ieşi din pământul tău şi din

rudenia ta, şi vino la pământul care voi arăta ţie, caută şi spre noi, şi ne du întru frica ta. Iată pentru numele tău, am lăsat casa noastră, ca să nu ne închizi nouă uşile Împărăţiei tale.

Şi plângând amândoi, au mers în calea lor, şi ajungând la Ierusalim, s-au închinat sfintelor locuri, şi vorbind cu mulţi părinţi, au luat binecuvântare de la dânşii. Şi auzind de părintele Daniil, au mers la dânsul, şi i s-au închinat lui; acesta vorbind cu dânşii cuvânt de mântuire, mult i-a folosit, şi scriindu-le o carte i-a binecuvântat şi i-a trimis la mănăstirea Tavenisiotului.

Deci mergând acolo, a dat fericitul Andronic pe sfânta sa soţie Atanasia în mănăstirea de femei. Iar el întorcându-se la părintele Daniil, a primit îngerescul chip, şi a petrecut fericitul lângă acest părinte doisprezece ani, nevoindu-se.

După aceasta a rugat pe părintele să-l lase pe el la Ierusalim să se închine sfintelor locuri; iar părintele Daniil făcând rugăciune i-a dat voie. Şi mergând părintele Andronic în părţile Egiptului, a şezut să se odihnească puţin sub un copac, şi iată după rânduiala lui Dumnezeu a văzut pe fericita Atanasia femeia sa, care mergea în chip bărbătesc, şi s-au închinat unul altuia. Deci a cunoscut Atanasia pe bărbatul său, iar el nu o a cunoscut pe ea.
Căci cum era cu putinţă să o cunoască, că faţa ei se veştejise de înfrânare şi era neagră ca un arap; către aceasta încă şi rânduiala sa schimbându-şi, era îmbrăcată bărbăteşte, şi a întrebat pe Andronic, zicând: Oare nu eşti tu ucenicul părintelui Daniil, cel ce se numeşte Andronic?

Iară el a zis: Eu sunt şi iarăşi l-a întrebat: Unde mergi Avvo, Andronice?

Răspuns-a Andronic: Mă duc la sfintele locuri să mă închin; dar tu unde mergi, şi cum îţi este numele?

Iară ea a zis; Mă duc şi eu la sfintele locuri, şi numele îmi este Atanasie, pentru că aşa îşi schimbase numele.

Şi a zis Andronic: Să mergem dar împreună.

Iar Atanasie a zis: De voieşti să mergi cu mine, să pui pază gurii tale, ca în tăcere să călătorim.

Iar el a zis: Bine, să fie aşa precum voieşti.

Grăit-a Atanasie: Să mergem dar, şi rugăciunile sfântului tău stareţ să călătorească cu noi.

Şi ajungând la sfânta cetate şi închinându-se la sfintele locuri, s-au întors cu tăcere la Alexandria.

Şi a zis Atanasie către părintele Andronic: Voieşti părinte să petrecem amândoi într-o chilie?

Răspuns-a Andronic: Să petrecem însă mai întâi voi întreba pe stareţul dacă ne va porunci nouă ca împreună să petrecem.

Şi a zis Atanasie: Mergi şi întreabă, iar eu te voi aştepta pe tine în schitul ce se cheamă Optsprezecinicul; şi de-ţi va porunci părintele să vii la mine, precum am umblat cu tăcere, aşa cu tăcere şi în chilie să petrecem. Iar de nu vei putea să petreci cu tăcere, să nu vii la mine; că măcar şi părintele de ar porunci, nu voi să vieţuiesc acolo unde nu ar fi tăcere. Şi mergând Andronic la Avva Daniil, i-a spus de împreună călătorul său Atanasie.

Şi a zis Daniil lui Andronic: Mergând să iubeşti tăcerea, şi să petreci cu Atanasie de vreme ce eşti călugăr desăvârşit. Deci a luat Andronic pe Atanasie, şi l-a dus în chilia sa, şi au petrecut în frica lui Dumnezeu cu tăcere alţi doisprezece ani; şi n-a cunoscut Andronic că Atanasie este soţia lui; pentru că aceea se ruga cu dinadinsul lui Dumnezeu ca să nu fie cunoscută de bărbatul său.

Iar Avva Daniil adeseori venea la dânşii şi-i învăţa. Odinioară fiind la dânşii, şi mult grăindu-le de folosul sufletului, se întorcea; şi mai înainte de a sosi la chilia sa, l-a ajuns fericitul Andronic, zicându-i: Părinte Daniil, părintele Atanasie se duce către Domnul.

Şi întorcându-se stareţul, l-a aflat într-o mare fierbinţeală; şi a început Atanasie a plânge.

Şi stareţul i-a zis: Se cade să te bucuri, că mergi să întâmpini pe Hristos, iar nu să plângi.

Răspuns-a, Atanasie: Nu plâng pentru mine ci pentru părintele Andronic; ci să faci dragoste părinte, după îngroparea mea vei afla o scrisoare sub căpătâi meu, ci citindu-o, să o dai părintelui Andronic. Şi făcând rugăciune, s-a împărtăşit Atanasie cu dumnezeieştile taine, şi s-a dus către Domnul.

Şi au venit fraţii să îngroape trupul lui, şi aflară că era femeie cu firea. Iar Avva Daniil a aflat sub căpătâiul ei scrisoarea, şi citind-o, a dat-o lui Andronic. Atunci a cunoscut Andronic, că femeia lui era, şi toţi au lăudat pe Dumnezeu.

Şi s-a auzit aceasta în toate Lavrele, şi trimiţând Avva Daniil a chemat pe toţi părinţii cei din Egipt, şi cei din pustiul cel mai dinlăuntru, şi s-au adunat toate Lavrele, şi îngropară cu cinste Sfântul trup al fericitei Atanasia, mărind pe Dumnezeul cel ce i-a dat o asemenea răbdare.

Iar după îngroparea ei, au petrecut stareţul cu Andronic până la a şaptea zi, şi în ziua a şaptea făcând pomenirea celei ce se mutase, a voit ca să ia pe Andronic în chilia sa; iar Andronic îl ruga zicând: Lasă-mă aicea părinte, ca şi eu să mă îngrop cu doamna mea, Atanasia.

Şi lăsându-l stareţul, s-a dus; şi încă nesosind el până la chilie l-a ajuns un călugăr, zicându-i: părintele Andronic se duce către Domnul.

Şi a trimis stareţul în urma părinţilor celor ce plecase, zicând: Întoarceţi-vă cu mine la părintele Andronic; iar ei întorcându-se l-au aflat încă viu, şi s-a binecuvântat de la dânsul.

Iară sfârşindu-se cu pace părintele Andronic s-a îngropat cu fericita Atanasia, lăudând pe Dumnezeul cel minunat întru sfinţii săi, căruia se cuvine mărirea, în vecii vecilor, Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte, Amin.